

14 Σεπτεμβρίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

MOHAMAD SLEIMAN YOUSSEF,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5581).

5 Ναρκωτικά — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου (4,161.99 γραμμάρια ηρακίνης), με σκοπό την προμήθειά του σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 6(1)(2), 30, 31 και 5(1)(β), 6(3) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67/83.

10 Απόδειξη — Βάρος αποδείξεως — Η Κατηγορούσα Αρχή οφείλει να αποδείξει τα στοιχεία της κατοχής και της γνώσης πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας σε υποθέσεις κατοχής και προμήθειας ναρκωτικών όταν ο κατηγορούμενος αρνείται ύπαρξη των στοιχείων αυτών.

15 Κατηγορητήριο — Η περιγραφή στο κατηγορητήριο παράνομου αντικειμένου δεν περιορίζει την απόδειξή του στην προσκόμιση μαρτυρίας αναφορικά με αυτό τούτο το είδος και την ποιότητά του.

20 Ο εφεσείων που είναι Λιβάνιος έφθασε στη Λάρνακα στις 10/9/91 και εξασφάλισε διαμονή σε ξενοδοχείο. Είχε τεθεί υπό την παρακολούθηση της Αστυνομίας η οποία είχε πληροφορίες ότι ήταν αναμειγμένος στη διακίνηση ναρκωτικών. Το απόγευμα της 21.9.91 μετέβη σε κάποιο άλλο ξενοδοχείο στην ίδια περιοχή και όταν επέστρεψε κρατούσε μια μαύρη βαλίτσα που όπως ο ίδιος ανέφερε στην Αστυνομία ανήκε σε κάποιο άτομο με το όνομα Azaz το οποίο είχε προσκαλέσει να μείνει μαζί του για να πληρώνει ή να συνεισφέρει για τα έξοδα του ξενοδοχείου που όπως υποστήριξε ο ίδιος δεν είχε χρήματα για να τα καλύψει από μόνος του. Αρνήθηκε 25 ότι είχε στην κατοχή του οτιδήποτε παράνομο. Όταν άδειασε η βαλίτσα από το περιεχόμενό της συνέχισε να έχει αρκετό βάρος. Το γεγονός αυτό ενέβαλε σε υποψίες την Αστυνομία που έσχιζε τα 30 πλευρά της βαλίτσας υπό τις διαμαρτυρίες του εφεσείοντα λέγοντας ότι αυτή ήταν πολύ ακριβή. Τα ναρκωτικά ήταν τοποθετημένα στις δύο πλευρές της βαλίτσας. Σε κατάθεσή του στην Αστυνομία και επίσης ενώπιον του Κακουργιοδικείου ο εφεσείων

υποστήριξε ότι δεν γνώριζε το περιεχόμενο της βαλίτσας.

Το Κακούργιοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων γνώριζε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι η βαλίτσα που μετέφερε περιείχε ναρκωτικά με βάση τα πιο κάτω περιστατικά:

1. Την μετατόπιση κατά 4 περίπου ώρες πίσω στην ώρα συνάντησης του εφεσείοντα με τον Azaz σε ένορκη μαρτυρία που έδωσε ενώπιον του Κακούργιοδικείου όταν αντιλήφθη ότι δεν θα γινόταν πιστευτός πως συνάντησε τον Azaz για πρώτη φορά στις 6 - 6.30 μ.μ. όπως είχε αναφέρει στην κατάθεσή του στην Αστυνομία και τον προσκάλεσε να μείνει μαζί του στο ίδιο δωμάτιο στις 7.25 μ.μ. περίπου. 5 10

2. Αν η εκδοχή του εφεσείοντα στην ανακριτική του κατάθεση ότι ήταν αυτός που τοποθέτησε τη βαλίτσα στο ταξί για μεταφορά στο ξενοδοχείο του ήταν ορθή έπρεπε να είχε αντιληφθεί ότι η βαλίτσα δεν περιείχε τα συνήθη προσωπικά αντικείμενα μια και τα εργαλεία που περιείχε θα έκαμναν κάποιο ιδιαίζοντα θόρυβο που θα προκαλούσε την προσοχή του και επίσης το βάρος της, εφόσον είχε τέσσερα κιλά ηρωίνης δεν εδικαιολογείτο. 15

3. Τη διαμαρτυρία για την καταστροφή της βαλίτσας που υποδήλωσε αφύσικη συμπεριφορά σε κάποιο που δεν είχε συμμετοχή σε οποιοδήποτε αδίκημα. 20

Το γεγονός ότι δεν υπήρχε ενώπιον του Κακούργιοδικείου η μαρτυρία Λιβανέζας καλλιτέχνιδας και κάποιας Αγγλίδας με τις οποίες όπως είπε στην ένορκη του μαρτυρία ο εφεσείων διατηρούσε δεσμό και που στο μεταξύ όπως ο ίδιος ανέφερε έφυγαν από την Κύπρο αποδείκνυε πως η εδώ παραμονή του σκοπό είχε την διακίνηση ναρκωτικών. 25

Σε έφεσή του εναντίον της καταδίκης ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι οι εξηγήσεις που έδωσε πάνω στα περιστατικά της υπόθεσης θα έπρεπε να δημιουργήσουν εύλογες αμφιβολίες στο πρωτόδικο Δικαστήριο για την ενοχή του.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 30

1. Όπως πολύ ορθά τόνισε το Κακούργιοδικείο η ιδιαιτερότητα των γεγονότων τέτοιων υποθέσεων όπως η παρούσα δεν μεταβάλλει τον ποινικό τους χαρακτήρα και επομένως ισχύει ο αένας και αναλλοίωτος κανόνας δικαίου ως προς το βάρος αποδείξεως της υπόθεσης της Κατηγορούσας Αρχής εναντίον του κατηγορουμένου πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. 35

2. Το στοιχείο της γνώσης μπορεί να αποδειχθεί με την τεκμηρίωση στοιχείων και περιστατικών που περιβάλλουν την υπόθεση και που αποδεικνύουν την γνώση πέραν πάσης λογικής αμφιβο- 40

λίας. Οποιαδήποτε εξήγηση του κατηγορουμένου που δημιουργεί αμφιβολία στο Δικαστήριο για την ύπαρξη της γνώσης οδηγεί στην αθώωσή του.

- 5 3. Η εισήγηση του δικηγόρου του εφεσείοντα για κενό στις εξετάσεις της Αστυνομίας λόγω μη εντοπισμού του Azaz δεν ευσταθούν. Υπήρξε πλήρης αναφορά στο πρακτικό της δίκης των προσπαθειών της Αστυνομίας οι οποίες όμως δεν μπόρεσαν να τον εντοπίσουν.
- 10 4. Τα ευρήματα του Κακουργιοδικείου είναι απολύτως ορθά και δεν επιδέχονται καμιάς κριτικής.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Σάββα v. Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 258.

15 Έφεση εναντίον Καταδίκης.

- Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Mohamad Sleiman Youssef ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 20 Φεβρουαρίου, 1992 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 15635/91) σε δύο κατηγορίες για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας Μέρος I, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και σε δυο κατηγορίες για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 (Πρώτος Πίνακας Μέρος I) 5 (ι) (β), 6 (1) (2), 30 και 31 του ιδίου Νόμου και καταδικάστηκε από Καλλή Π.Ε.Δ., Σ. Νικολαΐδη Α.Ε.Δ., και Πασχαλίδη Ε.Δ. σε φυλάκιση επτά ετών.

- 30 Κ. Σαβεριάδης, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο

εφεσείων κρίθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία σε δύο κατηγορίες για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου, Τάξης "Α", κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 6(1)(2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 29 του 1977, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67 του 1983, και σε άλλες δύο για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου, Τάξης "Α", με σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των ίδιων άρθρων του Νόμου, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 5(1)(β), 6(3). Το ελεγχόμενο φάρμακο, αντικείμενο των κατηγοριών, ήταν υδροχλωρική διαμορφίνη, κοινώς γνωστό ως ηρωΐνη, συνολικού βάρους 4,161.99 γραμμάρια. Το παράνομο υλικό ήταν τοποθετημένο σε δύο ξεχωριστές συσκευασίες με διαφορετικό ποσοστό υδροχλωρικής διαμορφίνης, 86% στη μία και 66% στην άλλη.

Ο εφεσείων, που είναι Λιβάνιος, έφθασε στη Λάρνακα στις 10.9.1991 και εξασφάλισε διαμονή σ' αυτή την πόλη στο ξενοδοχείο Baronette. Αρχικά κοιμόταν σε μονόκλινο δωμάτιο, στις 13.9.1991 όμως, και μετά από διευθέτηση με τη διεύθυνση, του παραχωρήθηκε δωμάτιο με διπλό κρεβάτι. Η Αστυνομία είχε πληροφορίες πως ο εφεσείων ήταν αναμειγμένος στη διακίνηση ναρκωτικών και γι' αυτό τον έθεσε υπό συνεχή παρακολούθηση. Η κρίσιμη μέρα, στην οποία διαδραματίστηκαν τα γεγονότα που οδήγησαν στη σύλληψή του, ήταν η 21.9.1991.

Τα γεγονότα που δεν αμφισβητούνται είναι τα εξής:

Την πιο πάνω μέρα ο εφεσείων ρώτησε να μάθει από την υπάλληλο του ξενοδοχείου Θεοδώρα Θεοχάρους (ΜΚ2), που ήταν καθήκον από 3.00 μέχρι 11.00 μ.μ., κατά πόσο θα μπορούσε να μείνει μαζί του στο ίδιο το δωμάτιο του κάποιος φίλος του. Η μάρτυρας του έδωσε θετική απάντηση, αφού προηγουμένως συνεννοήθηκε με τη διεύθυνση. Προτού ο εφεσείων προβεί σ' αυτή τη διευθέτηση, είχε τηλεφώνημα από κάποιο πρόσωπο στη διάρκεια του οποίου παρακάλεσε τη μάρτυρα να μιλήσει η ίδια σ' αυτό. Το άγνωστο πρόσωπο ζήτησε από τη μάρτυρα να καθοδη-

γήσει τον εφεσείοντα για να πάει στο ξενοδοχείο Sunflower. Πράγματι, η Θεοχάρους ετοίμασε ένα σχεδιάγραμμα πάνω σε μια κάρτα, την οποία έδωσε στον εφεσείοντα για να τον βοηθήσει να μεταβεί στο ξενοδοχείο Sunflower.

5 Τα δύο ξενοδοχεία βρίσκονται σε τέτοια απόσταση το ένα από το άλλο που μπορεί να καλυφθεί με τα πόδια σε 10-15 λεπτά. Η ώρα 7.25μ.μ. περίπου, ο εφεσείων επέστρεψε στο ξενοδοχείο του κρατώντας μια μαύρη βαλίτσα. Τότε ο

10 αστυφύλακας Αντώνης Κακουρής, ΜΚ2, μέλος της ομάδας παρακολούθησης, τον πλησίασε, ενώ ο τελευταίος προχωρούσε προς το ανσανσέρ του ξενοδοχείου, και αφού του αποκάλυψε την ταυτότητά του, τον πληροφόρησε πως είχε ένταλμα ερεύνης του δωματίου του. Στην συνέχεια τον ρώτησε πού βρήκε τη βαλίτσα. Ο εφεσείων του απάντησε πως ανήκει σε ένα φίλο του. Στη διάρκεια της

15 σύντομης στιχομυθίας, που το περιεχόμενο της αμφισβητήθηκε από τον εφεσείοντα σε ορισμένα της σημεία, ο εφεσείων ανέφερε, και αυτό είναι κοινώς παραδεκτό, πως το όνομα του φίλου του, που του έδωσε τη βαλίτσα, ήταν Said Azaz και ότι αυτός θα ερχόταν σε μισή ώρα για να μείνουν στο ίδιο δωμάτιο. Στο μεταξύ ο αστυφύλακας και ο

20 εφεσείων ανέβηκαν στο δωμάτιο του τελευταίου, και ο πρώτος κάλεσε τους υπόλοιπους συναδέλφους του της ομάδας παρακολούθησης. Υπεδείχθη στον εφεσείοντα το ένταλμα ερεύνης και ρωτήθηκε ταυτόχρονα αν είχε στην κατοχή του οτιδήποτε παράνομο. Ο εφεσείων απάντησε αρνητικά. Ζήτησαν τότε από αυτόν να ανοίξει τη βαλίτσα.

25 Μετά από κάποια διαδικασία με τον κωδικό αριθμό της κλειδαριάς της, και την επέμβαση της Αστυνομίας, η βαλίτσα άνοιξε, για να φανεί πως σε αυτή υπήρχε μια αραβική εφημερίδα, ένας βιολόγος, μια πένσα και ένας στοκκαδόρος. Ο ΜΚ3 τότε σήκωσε τη βαλίτσα με τα χέρια του που του φάνηκε βαριά για το περιεχόμενό της. Πήρε το βιολόγο και άρχισε να τρυπά τη μια πλευρά της βαλίτσας,

30 οπότε ο εφεσείων άρχισε να "διαμαρτύρεται" λέγοντας πως η βαλίτσα ήταν πολύ ακριβή. Ο αστυφύλακας όμως συνέχισε και όταν τρύπησε τη μια πλευρά της βαλίτσας βγήκε από το άνοιγμα σκόνη χρώματος μπλε. Όταν έσχιζε

35 και την άλλη πλευρά χύθηκε σκόνη χρώματος άσπρου. Το

υλικό αυτό, όπως διαπιστώθηκε αργότερα, ήταν ηρωίνη, είναι δε αυτό που αναφέρεται περιγράφεται στις κατηγορίες. Αφού επεστήθη η προσοχή του εφεσελέοντα στο νόμο, αυτός απάντησε πως η βαλίτσα δεν ήταν δική του, αλλά του την έδωσε ο Saïd Azaz, που ήθελε να μείνει μαζί του, 5 για να τη φέρει στο δωμάτιο του.

Στα γραφεία της Αστυνομίας ο εφεσείων έδωσε κατάθεση ανακριτικού τύπου, μέσω διερμηνέως, και υποστήριξε αυτή την εκδοχή, ότι δηλαδή δεν γνώριζε το περιεχόμενο της βαλίτσας. Την ίδια εκδοχή πρόβαλε και στην ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Κακουργιοδικείου. 10

Το Κακουργιοδικείο ασχολήθηκε σε πληρότητα με όλες τις πτυχές της υπόθεσης. Παρέθεσε την υπόθεση της Αστυνομίας, την εκδοχή του κατηγορουμένου και αναφέρθηκε 15 στη νομολογία που άπτεται της δικαστικής κρίσεως υποθέσεων τέτοιας φύσεως. Ειδικώτερα, και σε ότι αφορά αυτή την τελευταία πτυχή της υπόθεσης, το Κακουργιοδικείο έκαμε εκτενή αναφορά στην αγγλική και δική μας νομολογία, συζητώντας ιδιαίτερα τις αρχές που αφορούν 20 στο βάρος της απόδειξης σε υποθέσεις όπου ο κατηγορούμενος αρνείται κατοχή και γνώση της ύπαρξης του παράνομου αντικειμένου. Εμείς δεν θα επεκταθούμε πάνω σε αυτό το ζήτημα γιατί στην εξεταζόμενη υπόθεση δεν εγείρονται οποιαδήποτε λεπτά νομικά σημεία αναφορικά με τα στοιχεία της κατοχής και γνώσης. Ο εφεσείων απλά αρνείται πως γνώριζε το περιεχόμενο της βαλίτσας, εφόσον 25 αυτή ανήκε στον Saïd Azaz, που του την έδωσε λίγα λεπτά πριν από τη σύλληψή του, για να την μεταφέρει στο ξενοδοχείο όπου θα έμεναν μαζί στο ίδιο δωμάτιο. Είναι αρκετό να επαναλάβουμε, όπως πολύ ορθά τόνισε και το Κακουργιοδικείο, πως η ιδιαιτερότητα των γεγονότων 30 τέτοιων υποθέσεων δεν μεταβάλλουν τον ποινικό τους χαρακτήρα και επομένως ισχύει ο αένας και αναλλοίωτος κανόνας δικαίου πως η Κατηγορούσα Αρχή οφείλει να αποδείξει την υπόθεσή της εναντίον του κατηγορουμένου 35 πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Στοιχεία των κατηγοριών, που αντιμετωπίζει ο εφεσείων, είναι η κατοχή και

γνώση του περιεχομένου του παράνομου αντικειμένου. Η περιγραφή δε στο κατηγορητήριο του παράνομου αντικειμένου, καθώς η νομολογία καθιερώνει, δεν περιορίζει την απόδειξη του στην προσκόπιση μαρτυρίας αναφορικά με
 5 αυτό τούτο το είδος και την ποιότητά του. Είναι αρκετό όταν το αντικείμενο ανήκει στο γένος των παράνομων αντικειμένων που καλύπτει ο Νόμος. Επειδή βέβαια το στοιχείο της γνώσης συνήθως ανάγεται αποκλειστικά στην πνευματική λειτουργία του κατηγορουμένου, η Κατηγορούσα Αρχή μπορεί να το αποδείξει με την τεκμηρίωση
 10 στοιχείων και περιστατικών που περιβάλλουν την υπόθεση, και που αποδεικνύουν πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας τη γνώση. Οποιαδήποτε εξήγηση του κατηγορουμένου που δημιουργεί αμφιβολία στο Δικαστήριο για την ύπαρξη αυτού του στοιχείου, δηλαδή της γνώσης, οδηγεί
 15 στην αθώωση του. (Σάββα v. Δημοκρατίας (1993) 2 Α.Α.Δ. 258.

Το Κακουργιοδικείο, αφού αξιολόγησε την προσαχθείσα μαρτυρία, απέρριψε την εκδοχή του εφεσείοντα, και απαρίθμησε τα γεγονότα και περιστατικά που το οδήγησαν στην τελική του κρίση ότι ο κατηγορούμενος είχε κατοχή και γνώση του είδους του παράνομου υλικού που μετέφερε, το οποίο, και ενόψει της μεγάλης ποσότητάς του, είχε σκοπό να διαθέσει σε άλλους.

Θα επισημάνουμε τα πιο σοβαρά στοιχεία, από αυτά
 25 που σχολιάζει το Κακουργιοδικείο. Στην ανακριτική του κατάθεση ο εφεσείων είπε πως συνάντησε, για πρώτη φορά στη ζωή του, τον Said Azaz στις 21.9.1991 γύρω στις 6.00 - 6.30 μ.μ., ενώ στην ένορκη μαρτυρία του στο Δικαστήριο τοποθέτησε την ώρα στις 2.30 μ.μ. Η διαφοροποίηση αυτή έχει κάποια σημασία, γιατί ο εφεσείων αντελήφθη
 30 πως δεν ήταν δυνατό να γίνει πιστευτό πως συνάντησε για πρώτη φορά τον Said Azaz στις 6.00 - 6.30 το απόγευμα, και αφού συνομίλησε μαζί του για λίγα λεπτά, μέσα σε μια περίπου ώρα πήγε να πάρει τη βαλίτσα του, να τη μεταφέρει στο ξενοδοχείο του για να μείνουν μαζί στο ίδιο δωμάτιο. Στις απαντήσεις του τόσο στην αντεξέταση όσο και

στην επανεξέταση προσπάθησε αρχικά να επιρρίψει την ευθύνη γι' αυτό το λάθος, όπως ο ίδιος το χαρακτήρισε, στον μεταφραστή και στο ξάφνιασμα από τη σύλληψή του. Η ανακριτική κατάθεση όμως λήφθηκε από αυτόν στις 24.9.91, τρεις μέρες μετά τη σύλληψή του. Τελικά δέχθηκε στην επανεξέταση πως το λάθος στην τοποθέτηση της ώρας μπορεί να ήταν και δικό του. 5

Ο Said Azaz θα ερχόταν να μείνει μαζί του στο ίδιο δωμάτιο, να κοιμούνται δηλαδή στο ίδιο διπλό κρεβάτι, χωρίς καν να προηγηθούν διευθετήσεις για τοποθέτηση δύο μονόκλινων κρεβατιών. Παρατηρούμε βέβαια εδώ, όπως και το Κακουργιοδικείο, ότι είναι αφύσικο για ένα άτομο που γνωρίζει κάποιιο άλλο κατά τύχη και για λίγα λεπτά, να τον προσκαλέσει να κοιμηθεί στο δωμάτιό του, για να μην πούμε και στο ίδιο κρεβάτι. Η σκέψη δε πως τέτοια περίπτωση στην παρούσα υπόθεση ήταν αδιανόητη, ενδυναμώνεται ακόμα περισσότερο από μια άλλη εκδοχή του εφeseίωντα, τον ισχυρισμό του δηλαδή πως διατηρούσε ερωτικό δεσμό με μια καλλιτέχνίδα του καταρέ, με το όνομα Απίρ, για τη χαρά του οποίου και παρέτεινε την παραμονή του στην Κύπρο. Οι ερωτικές συναντήσεις γινόντουσαν, όπως ο ίδιος είπε στη μαρτυρία του, στο δωμάτιο του μεταξύ των ωρών 3.00 και 6.00 το πρωί, μετά που η Απίρ έφευγε από το καταρέ. Το ερώτημα επομένως που προκύπτει είναι, πώς θα συνεχιζόταν αυτή η διευθέτηση, για την οποία μάλιστα ο εφeseίων παρέμενε στην Κύπρο, εφόσον στο ίδιο δωμάτιο θα κοιμόταν και ο Azaz; Ο εφeseίων στην αντεξέτασή του, πάνω σ' αυτό το ζήτημα, είτε πως θα ζητούσε από τον Azaz να φεύγει αυτές τις ώρες από το δωμάτιο. Αλλά ο εφeseίων ήταν απένταρος και είναι γι' αυτό το λόγο, όπως ο ίδιος υποστήριξε, που δέχθηκε ως συγκάτοικό του τον Azaz, για να πληρώνει το ξενοδοχείο ή να συνεισφέρει για την παραμονή του. Κάτω από αυτές τις συνθήκες πώς θα του ζητούσε να φεύγει από το υπνοδωμάτιο, και μάλιστα αυτές τις ώρες. 10 15 20 25 30 35

Ο εφeseίων στην ανακριτική του κατάθεση, περιγράφωντας τον τρόπο που παρέλαβε τη βαλίτσα από τον Azaz,

είπε πως όταν πήγε στο ξενοδοχείο Sunflower τον περίμενε απ' έξω ο Azaz με τη βαλίτσα στο πεζοδρόμιο. Ο εφεσείων άνοιξε το χώρο αποσκευών του ταξί, που τον μετέφερε, και τοποθέτησε ο ίδιος τη βαλίτσα. Στην ένορκή του

5 όμως κατάθεση είπε πως ήταν ο ίδιος ο Azaz που τοποθέτησε τη βαλίτσα στο χώρο αποσκευών στο ταξί, και του έδωσε στη συνέχεια το κλειδί της. Η δεύτερη βέβαια εκδοχή διαφοροποιείται σοβαρά από την πρώτη. Γιατί αν η πρώτη ήταν η ορθή, η φυσική εξήγηση που θα εκαλείτο να

10 δώσει ήταν, πως και δεν αντελήφθη ότι η βαλίτσα δεν περιείχε τα συνήθη προσωπικά αντικείμενα όπως ρούχα κλπ, μια και τα εργαλεία σ' αυτήν θα έκαμναν κάποιο ιδιάζοντα θόρυβο που θα προκαλούσε την προσοχή του μεταφορέα της, ενώ το βάρος της, εφόσον είχε τέσσερα

15 κιλά ηρωίνη, δεν εδικαιολογείτο.

Ο εφεσείων είπε στο ΜΚ3, όταν τον πλησίασε την ώρα που έμπαινε στο ξενοδοχείο του, πως η βαλίτσα ανήκε στον Azaz, ο οποίος θα ερχόταν σε μισή ώρα. Και πάλιν γεννιέται το ερώτημα, γιατί ο Azaz να ζητήσει από τον

20 εφεσείοντα να πάει ο τελευταίος στο ξενοδοχείο του, να του δώσει μια συνηθισμένη βαλίτσα για να την μεταφέρει στο ξενοδοχείο του, ενώ θα πήγαινε ο ίδιος σ' αυτό μέσα σε μισή ώρα; Και κάτι άλλο. Ο εφεσείων ανέφερε πως όταν του είπε ο Azaz να πάει στο ξενοδοχείο του, για να

25 του δώσει τη βαλίτσα του και να την μεταφέρει στο Baronette, όπου θα έμεναν μαζί, δεν του καθόρισε ώρα. Μάλιστα ο εφεσείων πήγε στο ξενοδοχείο του Azaz αφού έκαμε ένα ντους και ένα περίπατο. Ο Azaz όμως τον περίμενε έξω από το ξενοδοχείο με τη βαλίτσα δίπλα του.

30 Τέλος αναφερόμαστε στο πιο σοβαρό ίσως στοιχείο που αποδεικνύει τη γνώση, που δεν είναι βέβαια το μόνο, αλλά ένα από τα πολλά, μερικά από τα οποία επισημάναμε πιο πάνω. Όταν ο ΜΚ3 άρχισε να τρυπά τη μια πλευρά της βαλίτσας, ο εφεσείων άρχισε να παρατηρεί πως η βαλίτσα ήταν ακριβή. Στο σημείο αυτό υπάρχει μια διαφο

35 ρά στην εκδοχή του εφεσείοντα από αυτή της Αστυνομίας, που δεν αφορά όμως στην ουσία της επέμβασης του εφε-

σείοντα κατά το σχίσμο της βαλίτσας, αλλά στον τόνο που χρησιμοποιήθηκε για αυτή την επέμβαση. Οι μάρτυρες αστυνομικοί λένουν ότι είχε το ύφος διαμαρτυρίας, ενώ ο ίδιος είπε ότι ο τόνος της φωνής του ήταν κανονικός. Δεν νομίζουμε πως η διαφορά αυτή έχει οποιαδήποτε σημασία. Η σοβαρότητα του στοιχείου αυτού έγκειται στο γεγονός πως ο εφεσείων είχε αντιληφθεί ότι οι αστυνομικοί τον υποψιάζονταν για κάτι σοβαρό, γι' αυτό και έκαμναν την έρευνα. Η βαλίτσα, όπως ο ίδιος ισχυριζόταν, δεν ήταν δική του και δεν γνώριζε το περιεχόμενό της. Ανήκε μάλιστα σε κάποιο πρόσωπο που είχε γνωρίσει για πρώτη φορά λίγη ώρα προηγουμένως. Δεν είχε επομένως κανένα λόγο να διαμαρτυρηθεί για την καταστροφή της βαλίτσας. Αντίθετα η φυσική και αναμενόμενη συμπεριφορά ενός αμέτοχου σε οποιοδήποτε αδίκημα ατόμου θα ήταν να αφήσει την Αστυνομία στο έργο της, μάλιστα να την καλέσει να κάμει ό,τι θέλει για να υποβοηθηθεί σ' αυτό. Η διαμαρτυρία μάλιστα του εφεσείοντα έγινε ακριβώς στο σημείο όπου η Αστυνομία άγγιζε πλέον το παράνομο υλικό.

Έχουμε αναφέρει πιο πάνω πως ο εφεσείων είπε πως ήλθε στην Κύπρο και παρέτεινε την παραμονή του μολονότι απένταρος, γιατί περνούσε όμορφη ερωτική ζωή με την Αλίρ και κάποια άλλη Αγγλίδα που έμενε στο ξενοδοχείο του με το σύζυγο της και που στο μεταξύ είχαν επιστρέψει στην πατρίδα τους. Προσπαθούσε επίσης μέσω κάποιου γνωστού της Αλίρ να εξασφαλίσει βίζα μετάβασής του στη Γερμανία για τις εργασίες του. Τίποτε από αυτές τις σχέσεις δεν ανέφερε στην ανακριτική του κατάθεση, λέγοντας πως δεν ήθελε να εκτεθεί στην οικογένειά του, πράγμα που βεβαίως επέλεξε να κάμει στην ένορκη μαρτυρία του. Την Αλίρ είπε πως την είχε γνωρίσει προηγουμένως στην πατρίδα του. Η ίδια δεν κλήθηκε να καταθέσει για τις σχέσεις τους, γιατί, όπως ανέφερε ο εφεσείων στο μεταξύ έφυγε για το Λίβανο. Όλα τα πιο πάνω αποδεικνύουν πως η παραμονή του εφεσείοντα στην Κύπρο σκοπό είχε την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα προσπάθησε να μας πείσει 35

5 πως τα σχόλια του Κακουργιοδικείου πάνω στα περιστατικά που έκρινε πως αποδείκνυαν πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας την ενοχή του ήταν εσφαλμένα. Εισηγήθηκε δε πως ο εφεσείων έδωσε γι' αυτά εξηγήσεις που θα έπρεπε να δημιουργήσουν εύλογες αμφιβολίες στο πρωτόδικο Δικαστήριο για την ενοχή του εφεσείοντα.

10 Έχουμε ήδη αναφερθεί, και ταυτόχρονα σχολιάσει, τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης τα οποία οδήγησαν το Κακουργιοδικείο να καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο εφεσείων γνώριζε πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας το παράνομο υλικό που είχε η βαλίτσα που μετέφερε. Τα ευρήματά του στην κρίση μας είναι απολύτως ορθά και δεν επιδέχονται καμιάς κριτικής. Μας απασχόλησε ιδιαίτερα το πρόσωπο Said Azaz. Το Κακουργιοδικείο αναφέρει
15 απλώς στην απόφασή του πως μετά από έρευνες που έκαμε η Αστυνομία δεν τον εντόπισε. Διεξήλθαμε με προσοχή ολόκληρο το πρακτικό της δίκης, και διαπιστώσαμε πως υπήρξε πλήρης αναφορά στην προσπάθεια της Αστυνομίας να βρει, αν υπήρχε, ο Said Azaz. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε πολλές ερωτήσεις στους αστυνομικούς μάρτυρες αναφορικά με τις ενέργειές τους για τον
20 εντοπισμό του, οι οποίοι και έδωσαν πλήρεις λεπτομέρειες των προσπαθειών που κατέβαλαν, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Η εισήγηση επομένως του δικηγόρου του εφεσείοντα πως οι εξετάσεις της Αστυνομίας παρουσίαζαν
25 κενό στη διερεύνηση του ισχυρισμού του για τον Said Azaz δεν ευσταθούν.

Για τους λόγους που συζητούμε πιο πάνω, η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.